

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 267.958 van 8 oktober 2026  
in de zaak A. 249.278/VII-43.379**

In zake: J.S.  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Kati Verstrepen  
kantoor houdend te 2060 Antwerpen  
Rotterdamstraat 53  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE  
VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN  
kantoor houdend te 1070 Brussel  
Ernest Blerotstraat 39

---

*I. Voorwerp van de vordering*

1. De vordering, ingesteld op 25 september 2026, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van “de beslissing leeftijdsbepaling genomen op 26 augustus 2026”.

*II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 oktober 2026, om 14 uur.

Kamervoorzitter Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Arne Vermeerbergen, die *loco* advocaat Kati Verstrepen verschijnt voor verzoeker, en gemachtigd ambtenaar Astrid Smis, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marijke Sterck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3. Verzoeker komt België binnen op 2 augustus 2026 en dient een verzoek om internationale bescherming in op 4 augustus 2026. Hij verklaart geboren te zijn op 9 april 2009, na eerst te hebben verklaard geboren te zijn in 2005. De dienst Vreemdelingenzaken uit twijfel over verzoekers voorgehouden leeftijd.

Op 4 augustus 2026 vindt een leeftijdsbeoordelingsgesprek plaats met verzoeker. Verzoekers dossier wordt overgemaakt aan een deskundigencomité inzake de ontwikkeling van kinderen en leeftijdsbeoordeling. Dit comité besluit dat verzoekers leeftijd wijst op meerderjarigheid.

De verwerende partij beslist op 26 augustus 2026 dat verzoeker meerderjarig is en zij bepaalt verzoekers geboortedatum voor het verzoek om internationale bescherming op 4 augustus 2008. Dit is de bestreden beslissing.

#### *IV. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden*

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

#### *V. Ernst van de middelen*

##### *Uiteenzetting van het middel*

5. Verzoeker werpt in het enige middel de schending op van de artikelen 8 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), van de artikelen 25 en 67 van Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 ‘tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU’ (hierna: verordening 2024/1348), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, van de artikelen 7, 27 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van artikel 3 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (hierna: IVRK) en van “het zorgvuldigheidsbeginsel, de motiveringsplicht, de individualisatieplicht, als beginselen van behoorlijk bestuur naar nationaal recht en als beginsel van het Unierecht, en het redelijkheidsbeginsel”.

Na een omstandige theoretische uiteenzetting, merkt verzoeker in het algemeen op dat hij op grond van artikel 67.3 van verordening 2024/1348

recht heeft op een beroep met “een volledig onderzoek *ex nunc* van zowel de feitelijke als de juridische gronden”.

In een eerste punt stelt verzoeker dat artikel 25 van verordening 2024/1348 niet bepaalt wat het betekent dat er geen twijfel zou zijn over de leeftijd. Hij voert aan dat het hoger belang van het kind de eerste overweging moet vormen bij de beoordeling of er twijfel bestaat, welke mate van twijfel vereist is om de leeftijdsbeoordeling stop te zetten en of de vaststelling van de specifieke leeftijd van het kind noodzakelijk is. Indien de Raad van State een andere mening zou zijn toegedaan, vraagt verzoeker hierover een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie. Volgens verzoeker wordt het hoger belang van het kind noch in het advies van het comité van deskundigen noch in de bestreden beslissing in kaart gebracht en afgewogen. Het is ook in verzoekers belang te beschikken over een specifieke leeftijd, die deel uitmaakt van zijn privéleven als beschreven in artikel 8 van het EVRM en artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Deze specifieke leeftijd beïnvloedt immers van de duur van de toegang tot beschermingsmaatregelen voor de minderjarige. Verzoeker merkt op dat de twijfel niet is weggenomen door het verslag van de deskundigen. Door het hoger belang niet vast te stellen en dit hoger belang niet te toetsen aan de noodzaak om de procedure voort te zetten en een leeftijdstest te organiseren, acht verzoeker de in het opschrift van het middel aangehaalde bepalingen en beginselen geschonden.

In een tweede punt vindt verzoeker het onduidelijk waarom de twijfel over zijn leeftijd zou zijn opgehouden na het deskundig verslag. Hij voert aan dat de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht zijn geschonden doordat de bestreden beslissing steunt op een geloofwaardigheidsanalyse terwijl het deskundig verslag uitgaat van de vraag of de voorhanden zijnde verklaringen en stukken overeenstemmen met een meerderjarige dan wel met een minderjarige.

In een derde punt wijst verzoeker op de nood aan een ruimere leeftijdsbepaling. Zijn geboortedatum is bepaald op 4 augustus 2008, zonder de

door het Asielagentschap van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen en het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 21 juli 2022 in de zaak 5797/17, *Darboe en Camara tegen Italië*, vereiste *margin of error* te vermelden. Er wordt ook nergens gemotiveerd waarom precies 4 augustus 2008 als geboortedatum wordt gekozen. Het niet gebruiken van de *margin of error* ontnemt het vermoeden van minderjarigheid en is derhalve niet in het hoger belang van het kind. Aldus acht verzoeker artikel 25 van verordening 2024/1348 en artikel 24 van het Handvest geschonden, evenals artikel 47 van dat Handvest en artikel 67 van die verordening omdat hem door een gebrek aan motivering een efficiënt rechtsmiddel is ontnomen. Door zonder motivering ook verzoekers geboortedatum op een bepaalde dag vast te stellen, is ook de individualiseringsplicht geschonden.

In een vierde punt voert verzoeker aan dat een leeftijdsbepaling *evidence based* moet zijn en moet steunen op een objectief-wetenschappelijke methodiek. Te dezen nemen de deskundigen, een orthopedagoog en een antropoloog, de twijfels niet weg en behoort het beoordelen van Eurodac-gegevens niet tot hun specifieke expertise. In de bestreden beslissing wordt de gevolgde methodiek ook nergens beschreven, zodat de objectiviteit ervan niet blijkt. Volgens verzoeker gaat het om een subjectieve beoordeling. De deskundigen hebben verzoeker nooit gezien en zij steunen zich blijkbaar niet enkel op het schriftelijk verslag van het leeftijdsbeoordelingsgesprek met verzoeker maar ook op een reeds gevormde opinie naar aanleiding van dat gesprek. Verzoeker acht zowel de motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht, het evenredigheidsbeginsel en het hoger belang van het kind als de artikelen 25 en 67 van verordening 2024/1348 en de artikelen 24 en 47 van het Handvest geschonden.

In een vijfde punt acht verzoeker het deskundig verslag gebrekkig wat de beoordeling van de Eurodac-gegevens betreft. De Eurodac-I-verordening voorzag enkel het opslaan van vingerafdrukken en niet van de naam of de geboortedatum van de betrokkene. De deskundigen hebben deze gegevens dus onzorgvuldig en niet correct geïnterpreteerd, waardoor verzoeker artikel 25

van verordening 2024/1348, de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht geschonden acht.

In een zesde punt laat verzoeker gelden dat geen rekening is gehouden met een aantal persoonlijke elementen bij de beoordeling van de inconsistenties in zijn relaas, zoals het feit dat hij niet geschoold is, dat hij een lange en moeilijke reisweg heeft afgelegd, dat hij op straat slaapt enz. Verder moeten documenten op grond van artikel 25 van verordening 2024/1348 als echt worden beschouwd, tenzij het tegendeel wordt bewezen. In de bestreden beslissing wordt enkel twijfel gezaaid doch wordt niet aangetoond dat en waarom verzoekers taskara frauduleus zou zijn verkregen of niet geldig zou zijn. Door de bewijslast aldus om te draaien, zijn volgens verzoeker het voornoemde artikel 25, artikel 8 van het EVRM, de individualisatieplicht, de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht geschonden.

In een zevende punt richt verzoeker zich tegen de overweging van de deskundigen dat zijn voorgehouden reisweg en elfjarige leeftijd minder aansluiten bij zijn minderjarigheid. Uit statistieken van de Europese Unie blijkt volgens verzoeker echter dat duizenden Afghaanse jongens van minder dan 14 jaar, waaronder ook elfjarigen, hun land ontvluchten. Hij acht aldus artikel 25 van verordening 2024/1348 en de motiveringsplicht geschonden.

In een achtste punt voert verzoeker aan dat hij tijdens het onderhoud bij de dienst Vreemdelingenzaken niet werd bijgestaan door een voogd of een raadsman, hoewel dit volgens de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens is vereist. Dit tast zijn recht op een adequaat rechtsmiddel aan en is in strijd met het hoger belang van het kind.

## Beoordeling

### Algemeen

6. Verzoeker verwijst vooraan in zijn uiteenzetting naar artikel 67.3 van verordening 2024/1348, waaruit hij het recht op een rechtsmiddel met “een volledig onderzoek *ex nunc* van zowel de feitelijke als de juridische gronden” meent te kunnen putten.

Het voormelde artikel 67.3 luidt:

“Een doeltreffende voorziening in rechte als bedoeld in lid 1 omvat een volledig onderzoek *ex nunc* van zowel de feitelijke als de juridische gronden bij, ten minste, een rechterlijke instantie van eerste aanleg, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming op grond van Verordening (EU) 2024/1347.”

Verzoeker gaat eraan voorbij dat het volledig onderzoek *ex nunc* van zowel de feitelijke als de juridische gronden dus is voorbehouden voor de in artikel 67.1 van verordening 2024/1348 vermelde beslissingen, namelijk:

- “a) een beslissing waarbij een verzoek als niet-ontvankelijk wordt afgewezen;
- b) een beslissing waarbij een verzoek als ongegrond of kennelijk ongegrond wordt afgewezen met betrekking tot zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiairebeschermingsstatus;
- c) een beslissing waarbij een verzoek wordt afgewezen als impliciet ingetrokken;
- d) een beslissing tot intrekking van internationale bescherming;
- e) een overeenkomstig artikel 37 uitgevaardigd terugkeerbesluit.”

Het voorliggend afzonderlijk beroep tegen een beslissing inzake leeftijdsbeoordeling lijkt hier niet onder te vallen, zodat verzoeker zich niet dienstig op artikel 67 van verordening 2024/1348 kan beroepen. Verder heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in zijn arrest van 6 maart 2025 in de

zaak 47836/21, *F.B. tegen België*, bevestigt dat een beroep bij de Raad van State een afdoende en effectief rechtsmiddel is.

### *Eerste punt*

7. Op het eerste gezicht dient bij de leeftijdsbeoordeling van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf minderjarig verklaart, het hoger belang van het kind in aanmerking te worden genomen. Te dezen heeft de verwerende partij in die zin gehandeld door na de toekenning van een voorlopige voogd aan verzoeker een leeftijdsbeoordelingsgesprek te voeren met verzoeker, in aanwezigheid van die voogd, en het volledige dossier voor advies over te maken aan twee deskundigen. Geen bepaling van verordening 2024/1348 verplicht de verwerende partij op afzonderlijke en uitdrukkelijke wijze dit hoger belang vast te stellen. In dit verband kan nog worden benadrukt dat volgens het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 6 maart 2025 in de zaak 47836/21, *F.B. tegen België*, de toepassing van een leeftijdsbeoordelingsprocedure op een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf minderjarig verklaart, een wettig doel heeft.

Het enkele feit dat de verwerende partij geen medisch leeftijdsonderzoek heeft georganiseerd, doet *prima facie* geen afbreuk aan het voorgaande. De verwerende partij is op grond van het door haar gevoerde onderzoek immers tot het besluit gekomen dat er geen twijfel bestaat over verzoekers meerderjarigheid, zodat de in artikel 25.2 voorziene situatie van twijfel die blijft, gevolgd door de mogelijkheid van een medisch onderzoek “als laatste uitweg”, te dezen niet van toepassing is (zie randnummer 8 *infra*).

Verzoekers stelling dat zijn specifieke leeftijd de duur van de toegang tot beschermingsmaatregelen voor de minderjarige beïnvloedt, is te dezen niet dienstig: de bestreden beslissing houdt immers in dat verzoeker als meerderjarig wordt beschouwd.

De door verzoeker aangehaalde bepalingen en beginselen lijken derhalve niet te zijn geschonden

*Tweede punt*

8. Artikel 25.2 van verordening 2024/1348 luidt:

“Wanneer er na de multidisciplinaire beoordeling twijfel blijft over de leeftijd van een verzoeker, kunnen medische onderzoeken als laatste uitweg worden gebruikt om de leeftijd van de verzoeker te bepalen in het kader van de behandeling van een verzoek. Indien het resultaat van de in dit lid bedoelde leeftijdsbeoordeling geen uitsluitel geeft over de leeftijd van de verzoeker of de verzoeker indeelt in een leeftijdsgroep jonger dan 18 jaar, gaan de lidstaten ervan uit dat de verzoeker minderjarig is.”

Te dezen beslist de verwerende partij na het leeftijdsbeoordelingsgesprek en na het advies van het comité van deskundigen op grond van de voorhanden zijnde elementen van het dossier dat verzoeker meerderjarig is, zodat er net geen “twijfel blijft”. Zoals uit de beoordeling van de overige punten van het enige middel blijkt, toont verzoeker op het eerste gezicht niet de onwettigheid aan van die beslissing.

Waar verzoeker aanvoert dat het ophouden van de bestaande twijfel niet gerechtvaardigd was na het deskundig verslag en dat een medisch leeftijdsonderzoek wel noodzakelijk was, dient te worden opgemerkt dat hij met het weergeven van zijn eigen standpunt op het eerste gezicht geen schending van de aangehaalde bepalingen en beginselen aannemelijk maakt, temeer daar de Raad van State zich niet in de plaats van het bestuur mag stellen om die beoordeling over te doen.

*Derde punt*

9. Met de bestreden beslissing wordt op grond van verzoekers verklaringen, zijn afgelegde reisweg, zijn vingerafdrukken en de persoonlijke

informatie die hij in elk land heeft gegeven, zijn uiterlijke kenmerken, de bevindingen van de deskundigen inzake de ontwikkeling van kinderen en leeftijdsbeoordeling, waarvan de volledige analyse zich in het administratief dossier bevindt, en het gebrek aan bewijswaarde van de door verzoeker ingediende taskara, besloten dat verzoeker meerderjarig is. Zoals blijkt uit de beoordeling van de verschillende punten van het enige middel, toont verzoeker op het eerste gezicht niet de onwettigheid aan van de conclusie dat verzoeker meerderjarig is.

Het aangeven van een foutmarge (*margin of error*) om de afwijkingen die kunnen bestaan door verzoekers origine en specifieke kenmerken, in de eindconclusie te verrekenen, vormt *prima facie* te dezen geen verplichting. De verwerende partij besluit immers op omstandig gemotiveerde wijze dat verzoeker meerderjarig moet zijn geweest op de dag dat hij zijn verzoek om internationale bescherming deed. Er bestaat volgens de bestreden beslissing dus geen twijfel aan het feit dat verzoeker ouder is dan 18 jaar, zonder dat een medisch onderzoek is uitgevoerd.

In het licht van het voorgaande lijkt verzoeker geen belang te hebben bij zijn kritiek dat de verwerende partij niet adequaat motiveert waarom vervolgens 4 augustus 2008 als verzoekers geboortedatum wordt aangeduid, zonder weergave van een foutmarge. Een gebeurlijke onwettigheid bij de vaststelling van de exacte geboortedatum doet immers geen afbreuk aan het feit dat verzoeker in de eerste plaats als meerderjarig wordt beschouwd, waarna het niet meer relevant is hoeveel ouder dan 18 jaar verzoeker precies is. Waar verzoeker minstens 18 jaar oud wordt beschouwd op het ogenblik van het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming, zijnde 4 augustus 2026, is 4 augustus 2008 zijn laatste mogelijke geboortedatum. Zonder uitdrukkelijk een foutmarge toe te passen, wordt dus reeds – in het voordeel van verzoeker – de laatste mogelijke geboortedatum in aanmerking genomen.

#### *Vierde punt*

10. De vaststellingen door de deskundigen dat verzoeker volgens zijn eigen thans verklaarde leeftijd twaalf jaar oud zou zijn geweest op het ogenblik dat zijn vingerafdrukken in Oostenrijk werden genomen terwijl hij in dat land als meerderjarig werd beschouwd, en dat verzoeker zowel in Zwitserland als in Frankrijk een meerderjarige leeftijd heeft opgegeven, zijn gesteund op eenvoudige lezing van de meegedeelde gegevens. Deze vaststellingen vergen op het eerste gezicht geen “specifieke expertise” waardoor ze niet door een antropoloog en een orthopedagoog zouden kunnen worden gemaakt of geïnterpreteerd.

Dat deze deskundigen zich behalve op het verslag van het leeftijdsbeoordelingsgesprek ook hebben gebaseerd op andere gegevens in het bestuur, betekent niet dat zij zich niet op objectieve gegevens hebben gesteund of op “een reeds gevormde opinie naar aanleiding van het persoonlijk onderhoud”, zoals verzoeker voorhoudt. Verder doet een andere beoordeling in een andere zaak voor de Raad van State van Nederland evenmin besluiten tot onwettigheden in de bestreden beslissing.

Tot slot legt geen door verzoeker aangevoerde bepaling of beginsel de verwerende partij op een beschrijving van de toegepaste methodiek op te nemen in de beschreven beslissing.

#### *Vijfde punt*

11. Verzoeker voert aan dat de Eurodac-I-verordening enkel zou hebben voorzien in de opslag van vingerafdrukken en niet van de naam of geboortedatum van de betrokkene, doch dit neemt niet weg dat deze gegevens in Oostenrijk zijn opgenomen in het dossier en zijn meegedeeld aan de Belgische autoriteiten. Verzoeker toont in de huidige stand van het geding niet aan dat foutieve gegevens zouden zijn meegedeeld, noch dat de meegedeelde gegevens verkeerd zouden zijn geïnterpreteerd. Hij gaat ook voorbij aan de vaststelling door

de deskundigen, die in de bestreden beslissing wordt geciteerd, dat verzoeker in Zwitserland bij het afnemen van zijn vingerafdrukken een meerderjarige leeftijd heeft opgegeven en dat hij ook in Frankrijk een meerderjarige leeftijd heeft opgegeven.

*Zesde punt*

12. Met verwijzing naar artikel 25 van verordening 2024/1348 voert verzoeker aan dat zijn taskara als echt moet worden beschouwd, tenzij het tegendeel wordt bewezen, doch dat de verwerende partij nalaat dit te doen.

In de bestreden beslissing wordt aangaande verzoekers taskara overwogen:

“U verklaart 17 jaar, drie maanden en 24 dagen oud te zijn. U verklaart op 9 april 2009 geboren te zijn. Deze info heeft u vergaard via uw 'taskara' (Afghaans identiteitsdocument; zie documenten), die u twee of drie dagen voor het leeftijdsbeoordelingsgesprek heeft ontvangen van uw vader via WhatsApp (LBG, p.6 & p.11). Dat u voordien geen enkele notie had van uw geboortedatum of leeftijd, hoewel u reeds sinds 2019 of 2020 Afghanistan heeft verlaten én u sinds 2021 in Europa vertoeft (zie informatie in het administratief dossier), kan men op z'n minst merkwaardig noemen, temeer u in verschillende landen vingerafdrukken heeft afgestaan en bijgevolg minstens uw naam en geboortedatum diende op te geven (cfr. infra).

Gevraagd om welke reden u deze taskara niet eerder heeft kunnen bemachtigen, verklaart u dat u niet vaak in contact staat met uw vader. Als hij de kans krijgt, contacteert hij u (LBG, p.6). Ook deze verklaring kan de vreemde gang van zaken niet verduidelijken. U bent immers reeds sinds 2021 in Europa. Dat u niet vaak contact heeft, betekent dat u wél af en toe contact heeft. U heeft dus tijdens de afgelopen vijf jaar ruimschoots de kans gehad om uw taskara te verkrijgen via uw vader.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat de taskara die u neerlegt in het Engels werd opgemaakt. Gevraagd naar de originele versie in het Pashtou, stelt u dat deze onbestaande is. U heeft immers meteen een Engelse versie laten maken, zo geeft u aan, om ons de moeite te besparen de taskara te moeten vertalen (LBG, p.16). Deze verklaring kan allerm minst serieus genomen worden, daar een papieren taskara steeds in het Pashtou of Dari wordt opgemaakt volgens de algemene informatie. Daarenboven wijst het CGVS nog op het opvallende verschil in opmaak tussen uw geboortedatum en de rest van de taskara, wat doet vermoeden dat er enig knip- en plakwerk bij de aanmaak van dit stuk aan te pas kwam (zie overeenstemmende

informatie: Cedoca, COI Focus: Afghanistan: (E-)taskara (10 april 2026) te raadplegen op [https://icgvs-cgra.govshare.fed.be/sites/afghanistan/basic/COI%20Focus%20Afghanistan.%20\(E-\)taskara.pdf](https://icgvs-cgra.govshare.fed.be/sites/afghanistan/basic/COI%20Focus%20Afghanistan.%20(E-)taskara.pdf).”

De verwerende partij geeft aldus duidelijk aan waarom zij verzoekers taskara niet aanvaardt als bewijs van zijn voorgehouden leeftijd. Hieraan moeten worden toegevoegd de overwegingen betreffende verzoekers verklaringen over zijn leven in Afghanistan, zijn reisweg, zijn vingerafdrukken en persoonlijke informatie in andere landen en verzoekers uiterlijke kenmerken en gedragingen, evenals de vaststellingen van het deskundigencomité. Uit dit alles blijkt op het eerste gezicht duidelijk dat en waarom de verwerende partij verzoekers taskara niet als echt beschouwt. Dat verzoeker ter zake een andere mening huldigt, doet hier geen afbreuk aan. Verder vermag de Raad van State zich niet in de plaats van het bestuur te stellen om de in de bestreden beslissing gemaakte beoordeling over te doen.

#### *Zevende punt*

13. In de bestreden beslissing wordt aangegeven dat verzoekers verklaring als zou hij helemaal alleen op tien- of elfjarige leeftijd Afghanistan hebben verlaten, niet overtuigt. Het gaat hier slechts om één vaststelling die geen determinerend motief vormt doch samen met andere vaststellingen moet worden gelezen, zoals de overweging dat verzoeker volgens zijn eigen leeftijdsverklaring slechts twaalf jaar oud zou zijn geweest ten tijde van zijn verzoek in Oostenrijk terwijl hij er toen reeds als meerderjarige werd geregistreerd. De door verzoeker bijgebrachte algemene informatie doet geen afbreuk aan de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing. Verzoekers kritiek lijkt op een verkeerde en onvolledige lezing van de bestreden beslissing te steunen.

#### *Achtste punt*

14. Artikel 23.2, eerste lid, van verordening 2024/1348 luidt:

“Indien een verzoek wordt gedaan door een persoon die beweert minderjarig te zijn of ten aanzien van wie er objectieve redenen zijn om aan te nemen dat hij of zij minderjarig is, en die niet begeleid is, gaan de bevoegde autoriteiten over tot het volgende:

a) het, zo spoedig mogelijk en in ieder geval tijdig voor de toepassing van lid 6 en, in voorkomend geval, lid 7, aanwijzen van een persoon die over de nodige vaardigheden en deskundigheid beschikt om de minderjarige voorlopig bij te staan teneinde zijn of haar belang en algemeen welzijn te beschermen, waardoor de minderjarige aanspraak kan maken op de rechten uit hoofde van deze verordening, en die, in voorkomend geval, als vertegenwoordiger kan optreden totdat er een vertegenwoordiger is aangesteld;

b) het, zo spoedig mogelijk en uiterlijk 15 werkdagen na de datum waarop het verzoek is gedaan, aanstellen van een vertegenwoordiger.”

Artikel 23.6, b), van verordening 2024/1348 bepaalt:

“De in lid 2, eerste alinea, punt a), bedoelde persoon ontmoet de niet-begeleide minderjarige en voert onder meer de volgende taken uit, indien passend samen met de juridisch adviseur:

[...]

b) in voorkomend geval, bijstaan van de niet-begeleide minderjarige in de in artikel 25 bedoelde leeftijdsbeoordelingsprocedure;”

In de bestreden beslissing staat vermeld en uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker tijdens het leeftijdsbeoordelingsgesprek op 4 augustus 2026 werd bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is en dat zijn tijdelijke voogd tijdens het hele gesprek aanwezig was. Hiermee is voldaan aan de in het voormelde artikel 23.6 vermelde vereiste van bijstand tijdens het leeftijdsbeoordelingsgesprek. Geen enkele bepaling lijkt te vereisen dat reeds bij het eerste contact met de dienst Vreemdelingenzaken een (voorlopige) voogd of raadsman aanwezig zou zijn. In dit verband blijkt overigens dat de motieven van de bestreden beslissing terug te vinden zijn in het verslag van het leeftijdsbeoordelingsgesprek doch niet zijn gesteund op verzoekers eerste contact met de dienst Vreemdelingenzaken.

15. Het enige middel is niet ernstig.

### *Conclusie*

16. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen.

### **BESLISSING**

**1. De Raad van State verwierpt de vordering.**

**2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro.**

Dit arrest is uitgesproken op acht oktober tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

|                 |                  |
|-----------------|------------------|
| Carlo Adams,    | kamervoorzitter, |
| bijgestaan door |                  |
| Bart Tettelin,  | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Bart Tettelin**

**Carlo Adams**